Budapest, Deczember 29-én. 573. (52.) szám. XI. évfolyam. 1878.

BORSSZEM JANKÓ

1879.

B. J. Ismerlek, szép maszk!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Dr. Johann Kaiserschmarn

a Schönerer-ügyről.

VALÓBAN, az ember nem lehet eléggé óvatos a gyermekei megválasztásában. Az a Ferdi gyerek utóbbi időkben olyan orthgraphice kezdett beszélni, hogy nyugtalan lettem tőle. Kivéve hogy a »mir« és »mich« szókat cserélgette föl szándékosan. A hangja meg ugy recsegett, hogy mikor azt mondta »selchfleisch mit knödel« még akkor is harmincz *r*-et pörgetett ki belőle. Óh, balsejtelmem nem csalt meg!

Ma reggel, hogy a »N. Fr. Pressét« a kezembe veszem, mit kell látnom? Egy bizalmi adresszt Shönererhez, a szakadárhoz! De ez még nem az, ami dühbe hozott. Azt az adresszt a »Deutscher Leseverein« intézte hozzá. Még ez sem kavarta föl az epémet. De mikor ott látom aláirva mint jegyzőt az én Ferdi fiamat, akkor magam is majd kiugrottam magyar fejelésü régi osztrák bőrömbül. Csak lélek-jelenlétemnek köszönhetem, hogy a guta meg nem ütött. Ferdi fiamból groszdeutsch jüngling lett, aki el akar szakadni Ausztriától és Shönererhez ir fel bizalmat, ahoz aki az egyetlen kaiserstadtot illolalis hirbe hozta.

Hogy megyek az utczára? Merek-e még emberek közt mutatkozni? Ha baron Leisetritt hofrathtal találkozom, vagy a major Säbeltreu von Flintenmuth régi barátommal: mikép mentem ki magamat? Compromittálva vagyok — az a kölyök compromittált, pedig — mint Leisetritt minap megsugta — legalaposabb kilátásaim voltak a vaskoronára. Kapok most vas orrot.

Elszakadni Ausztriától! Ha egy Kossuth vagy Csanády beszél igy; de egy Kaiserschmarn! — az én vérem, kinek nagyapja udvari lakatos volt s két őse esett el Bécs ostrománál az utczán. még pedig oly veszedelmesen, hogy az egyik a lábát is kitörte — az én vérem beszél igy!

Elvisz az ördög!

Leopoldina! — főzz egy kis herbatheát. Beteg vagyok. Lefekszem.

TANTERV

a szerb-orosz iskolák számára.

Hetfő.

Orosz nyelvtan: »Mondj igazat, betörik a fejed.«

Kedd.

Földrajz: különös tekintettel Szibériára s az urali ólombányákra.

Szerda.

Katekizmus: »Mindent a czárért.«

Csütörtök.

Számtan: »Ne szólj *szám,* nem fáj fejem.«

Péntek.

A muszka müvelödés története: (1-ső fej. Kancsuka. 2-ik fej. Vutki. 3-ik fej. Varsói vésznapok stb.)

Szombat.

Alkotmánytan: »Pulver und Blei.«

Afganisztánból.

— A »*Golos*« harczi tudósitójától. —

Kabul, decz. 15.

MINDEDDIG az angolok határzott vereségeket szenvedtek és megfoghatatlan az a makacsság, hogy vezéreik ezt be nem ismerik, sőt ugy nyomulnak előre, mintha ők győznének. Szövetségesünk Sir Ali, kinek hadi terveit mi készitjük, nehány nap mulva tönkre fogja tenni az egész angol hadsereget. Tervünk a következő: ha megvertük, felosztjuk Indiát kormányzóságokra és bekebelezzük, kárpótlásul Sir Alinak adunk egy tartományt s aztán kiirtunk minden ángolt a föld szinéről. Alaposan remélem, hogy nehány nap mulva a szerencsés eredményről tudósithatom.

* * *

Kabul, decz. 16.

Aminek be kellett következnie, megtörtént — az angolokat kardcsapás nélkül megsemmisitettük. Elküldtük nekik hadi tervünket, melyből világosan belátták, hogy ha végrehajtatik, okvetetlenül és szabályszerüen el kell veszniök. Föltétlenül megadták magukat. Diadal! 20,000 angol fekszik elterülve a sikon Dzsellalábád körül s ha föl nem kelnek — örökké ott maradnak. Mi nagylelkűek voltunk egy foglyot sem ejteni, fegyvereiket meghagyni; szóval, megelégedni az első győzelemmel. De gazul rászedtek. Mikor a békekötést dictáltuk, ők csalfa módon mást adtak a szerződésbe, Sir Ali meg olvasni nem tudván, bolondjában aláirta az áruló oklevelet. Perfid Albion!

* * *

Kabul, decz. 20.

Mára volt kitüzve Sir Ali és Kaufmann bevonulása Bombayba s a helyett az angolok vonultak be Kabulba, sőt Sir Ali Turkesztánba jutott, ami csak a mult levelemben emlitett árulásnak és Sir Ali földrajzi járatlanságának tulajdonitható. Megmondtuk mi az emirnek, hogy délre vonuljon, mert Bombay arra fekszik, ő mégis eltéveszti az utat, dél helyett éjszaknak tart és Taskendben találja magát. Ily győzelem könnyü! Legyőzni valakit, akivel meg sem ütköztünk! Sir Ali egyelőre nálunk marad és turkesztáni dinnyetermeléssel készül foglalkozni.

* * *

Taskend, decz. 26.

Összeállitom az afgán háboru tanulságait. Az angolok nem vitézségüknek köszönhetik a sikert, hanem csak annak a gyorsaságnak, mellyel Sir Ali előlük visszavonult. Voltakép mitsem nyertek, csak azt a földet, melyen állnak; de utóvégre is kénytelenek lesznek e földet önkényt elhagyni, ha csak meg nem akarják tartani. S mi kényszeriteni fogjuk őket, hogy megtartsák, akár van kedvük hozzá, akár nincs. Eszerint, ha az angolok urai is Afganisztánnak, mi maradunk urai a helyzetnek.

Jár a kisértet.

A népeket kik óvják? A királyok.
S kik óvják a királyokat? A népek.
Mit ér hatalmuk, trónjuk, koronájok,
Ha álmuk kinos, gyötrik rémes képek?

Egyik galambősz, tiszteletre gerjeszt,
Ne voln' király, mindenki védené.
De igy, ősz feje ádáz boszut erjeszt,
S orgyilkos cső halált röpit felé.

Im a másikra térden állva néznek
Rabszolgák engedelmes milliói:
És mégis fél; hitében él a vésznek,
Őt czélozzák orgyilkosok golyói.

A harmadik oly nép uralkodója,
Mely törvényt tisztel, alkotmánya szent:
Még hozzá *nő* is!, Még sincs bizton óva,
Ő rá is lesnek, vésztől ő se mentt.

A negyedikhez gyilkos kése csap,
S királyi vért ont, majd halálra sérti

Az ötödik még gyermek ifju csak,
Még alig élt — már a halál kisérti!

A hatodiknak Hamlet szelleme
Jelen meg, s ujra kisért ellene.
Szép Dánia! elzárt boldog sziget,
Benned is orgyilkos kéz integet?

Hát nincs egész világon oly király,
Ki népe közt, népétől védve jár?
Ki mint a régi hindu fejdelem,
Eltévedhet erdő közepiben,

Legrongyosabb alattvalója is
Keblét kinálja — s keble védpaizs —
Hogy ott pihenjen; s ha álomba dől,
Viraszt felette, óvja mindentől?

De van! — van egy!
Ki védve van ha népei közé megy! —
Ki bár magán van, nincsen egyedül,
S ha alszik, hivének ölébe dül.

*

Kiadótulajdonos:
Inter Nácsi.
Felelős szerkesztő:
PUSKÁS LOVELACE
(olvasd: Lövelész.)
Kisüttetik: *Gyilok Matyi* gyorspuskájából.

PIF! PAF!! PUF!!!

NEMZETKÖZI SZÖRNYLAP.

Előfizetők (fájdalom) mind elfogatnak.
Hirdetések „durchschuszszal" olcsóbbak mint anélkül.
Fenyegető levelek bérmentetlenül küldendők.

Budapest, vérmező 13. sz. | Dallam: »ÜSSÉTEK! VÁGJÁTOK!« | **Ravaillac Ferencz napján.**

Előleges vérlázitmány.

A MAI atten-dátum alatt meginditjuk ezt a nemzetközi vérlapot, hogy a kor igényeit kielégitsük.

Irányt akarunk adni — a pisztolynak.

Elmeélét akarjuk közörülni — a késnek.

Gyujtani akarunk — kanóczot.

A pisztolyokhoz, késekhez, kanóczokhoz fordul szavunk. Csak bennök van még sziv, mely szivtelen tud lenni.

Ők inditják meg az aluszékony vért. Ők azok a nemes sebmetszők, kiknek jelszava: »vita brevis«. A hosszu vitának mindig a vita brevis a következménye.

Természetes, hogy a tudomány álláspontján maradunk. Pifpafpufendorf hires jogtanár elveit hangoztatjuk, azaz hogy durrogtatjuk.

Mi előre megyünk. Utánunk, a ki részt akar venni a nemzetközi nagy revolversenyben!

Puskás Lovelace.

Történelmi fejlődések.

Ha az emberi nem történeti fejlődésére visszatekintünk, szinte csodálkozással fogjuk látni, mily egyszerü az.

Brutus — Ravaillac — Ankarström — Orloff — Orsini — Hödel — Nobiling — Moncasi — Passanante.

Ime a világtörténet. Ez a mivelődés menete, sőt menetekele.

E szerint az egész világtörténet három korszakra oszlik: Az ókorra, melynek jellege: »pif«, a középkorra, melyet e szó fejez ki: »paf«, és az ujkorra, mely igy szól: »puf.«

Pif-kor, paf-kor, puf-kor. Ez az emberiség haladása, mely azonos a lőfegyverek tökéletesülésével.

Pogány Vérbölcs.

Politikai szemle.

Már huzamos két napja, hogy semmiféle attentátum nem történt. A háborodottság e nyugtalanitó jelét nem tudjuk mire magyarázni. Hát soha sem lesz már béke? Még Sir Ali is sértetlenül vitte el irháját Kabulból. Nem találkozott afgán Passanante. Talán bizony Afganisztánban nincs is szakács. Az lett volna a berlini congressus föladata.

Afganisztánba olasz szakácsokat telepitsünk!

Pelengér.

♈ **Krakkó** városa folyvást vonakodik a Kazimierz nevü városrészt Moncasimierz-nek nevezni el.

= »**A délibábok hőse**« legujabb kiadásában is bizony csak Hübele Balázs áll Hődele Balázs helyett.

Politikai levelezések.

London, decz. 20.

Az elfogott merénylő igen jó étvágynak örvend. Mindennap beefsteaket eszik (persze véresen) és vörös bort (persze bikavért) iszik hozzá. Szerfölött kedves ember. Udvarias, szelid, szellemes. Kivágott czipőben szeret járni, de a frakkot gyülöli. Zsebkendőibe neve kezdőbetüi vannak himezve. Maga mosdik és fésülködik. Aludni is maga alszik. Egyáltalában igen önálló szellem s ezen önállóságot most az önülésig fokozza. Hogy mikor akasztják, még nem bizonyos, valamint az sem, hogy ezen ünnepélyen az udvar képviselve lesz-é.

* * *

Madrid, decz. 21.

A spanyol merénylő végrendeletét tegnap bontották föl. Semmit sem hagyott hátra, de ezt mind jótékony czélokra. Családja igen nagy; hir szerint még szülei is voltak. Igen müvelt ember volt; még spanyolul is folyékonyan beszélt, mely pedig a szokatlanabb nyelvek közé tartozik.

* * *

Berlin, decz. 20.

Nobiling sirjára tegnap rakott emléket egy arra menő Oszkár. Az ünnepély csaknem teljes csöndben ment végbe. A hivatalos körök távollétök által tündököltek. Nem valószinütlen, hogy a nagylelkü Oszkár politikai üldöztetésnek lesz kitéve.

Helyi hirek.

☥ **Tegnap délben** a belügyér palotájával szemközt egy erős, tisztességesen öltözött férfi állt. Arczán komoly elhatározás ült, szemöldei komoran össze voltak ránczolva. Jobb kezét zsebében tartá — nyilván ökölre fogva. E rejtett kézben mit tartott? azt nem árulhatjuk el. Nem is tudjuk. De annyi bizonyos, hogy — várt.

☾ **Kés-köszörülés.** Tegnap délután 4 óra felé a váczi-uton egy tüzhaju, feltürt ingujju egyén hatalmas kést köszörült. Mi czélból, azt nem tudjuk, vagy legalább nem akarjuk ide kiirni, de annyi bizonyos, hogy az ízmos egyén köténye tele volt vérfolttal. Igenis, vérfolttal; — egy betüt sem vonunk vissza e szóból.

☾ **Éjjeli mozgalom.** Csütörtökön éjjel, már vagy egy óra felé, sötét köpenybe burkolózva, nagy sötét kalapját mélyen sötét homlokába huzva, egy sötét alak haladt gyors léptekkel egy bizonyos irányban. Hogy köpenye alatt mit rejtett: ki tudhatja? Hogy azonban irányának tántorithatatlanul hive maradt, az bizonyos. Hisz nem sokára meg kell tudnunk: czélt ért-e?

Tudomány és müvészet.

A német gyapjuszinházban Buska k. a. bécsi udv. szinésznő vendégszerepel. Ha Puska volna, dicsérnők; igy meg se nézzük.

A redouteban vasárnap Fujtás Pista nemzeti guillotilinkó-müvész fogja magát produkálni. Jó sikert a derék legénynek!

»Attentátika és a Balaton tájképe« vizmü-festményt végzett be nemrég Dőfődy müvész hazánkfia. Hát az Attentátus hegységet mikor pingálja le? Annak is ideje volna ám már.

Spéköly Jancsi tanár, a tud. akadémia ülésében ethnographiai értekezést olvas fel ily czimen: »Drótostótok, Attentótok és Hottentótok.«

BÖRZE.

A börze ízgatott. Nyugtalanitó hirek keringenek a mindenütt uralkodó nyugalomról. Mindamellett az üzlet eleven. Késpengében nagy a forgalom. Revolver emelkedik. Kupgolyó fürge, petárda szilárd.

Távsürgönyök.

Sz.-Pétervár, decz. 23. Bummmmm!
London, decz. 23. Brrrrrrummm!
Madrid, decz. 23. Pppppukkk!
Páris, decz. 23. Frrrrrrrrrcsk!
Berlin, decz. 23. Prrrrrrczkik!
Peking, decz. 22. Püffffffff!

Nyilt szó

Szarvas Gábor úrhoz.

Mikor fogja már a »Magyar Nyelvőr« inditványozni, hogy a »merénylő« szó a helyes »erénylő« által helyettesittessék?

A szerkesztőség.

HIRDETÉSEK.

Rajzolást, különösen (puska-) tusrajzot tanit egy gyakorlott müvész. Tudakozódhatni a kiadóhivatalban.

„*Aqua acastophana*", a legjobb papra- s egyébremorgó. Kapható a kiadóhivatalban.

Koseladás. Gyil-kosok folyvást kaphatók a kiadónál.

Hibaigazitások.

Tegnapi számunkban 1 oldal. 2 hasáb 17. sorban felülröl „nyilvános ülés" helyett olv. „ölés." Ugyanott a 3. sorban alulról „kezelés" helyett olv. „késelés."

Izenetek.

Szűri Lőrincz urnak. „Attentäter" magyarul: „attentatár."

Kispap. A pápa „latorán" nevü palotában lakik.

A herr von Schönerer rajxráthi beszéde.

Von Wien
Nach Berlin!
Dahin, dahin
Oh Vater, lasz uns zieh'n

T. ház! Azt mondják rólunk németekről: ubi bene, ibi patria. Czáfoljuk meg! Németországban most legkevésbé sincs jó állapot, csatlakozzunk hozzá mégis. Mert ha Németország nem is boldog, de nagy és nagy benne minden — kivéve az ostromállapotot, mert az kicsi. (Helyeslés.) Vigyük magunkkal a földet is, melyen állunk s Bécs városát. Berlinben nagyon szép fog az lenni. Milyen ország az a Németország! Ugy leverte a francziát, hogy ez nem győz virulni tőle. Milyen politika az a német! Francziaországot ugy megsarczolta, hogy maga koldúl tőle. O, te nagy német! Az erbfeindot ugy leigázta, hogy maga ki sem mer menni az utczára, mert fél, hogy rá talál lőni a császárra. Menynyi mérséklet! Mily fölismerése a duzzadó önerőnek! Mily bősége a gyámolitásnak idegen országokkal szemben — s mily szerény gyámoltalanság saját házában! Óh, uraim, a német nagy!

Németország császárság lett. A nép, az összes nagy német népnemzet ezentul igy fogja énekelni kedvencz snádahüpflijét:

'S giebt nur a Kaisersadt,
Déz isz Berlin
Durt geh' mer hin!

Ha elszakadunk is e birodalomtól, nem fogunk népeiről megfeledkezni, sőt rajta leszünk őket is magunk után vonzani! (Több hang: Schön, schönerer, am schönerersten!)

Távirat.

Drinápoly, *decz. 20.* Az itteni brit konzulátust, több hirlap összevágó tudósitása szerint, orosz csapatok rohanták meg s részben le is rombolták. Hogy nagyobb zavarok nem támadtak, csak annak köszönhető, hogy az egész história nem igaz.

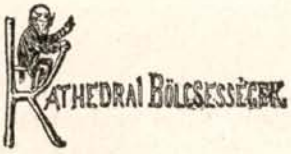

Midőn makedóniai Filep nejével a reggelinél ült, a bába a következő fölkiáltással rohant be hozzájok: »Örvendjetek, szép kis fiatok született!«

*

Midőn Xerxes azt üzené Leonidásnak: mért akar vele összecsapni, hiszen annyi a katonája, hogy dárdáik a napot homályositják el! — Leonidás hősileg igy válaszolt: »No akkor, uram Jézus, árnyékban fogunk harczolni.«

Konstantinápolyból.

— *From our own.* —

Abdul Hamid elhatározta, hogy a nagymérvü miniszter-koptatás által támadt hiányt import által fogja pótolni. Rendeletet bocsátott ki vazallusaihoz, Egyptom, Tunis, Tripolis s más államokhoz, hogy az otthon elhasznált minisztereket bocsássák rendelkezésére, ő mint ujakat majd alkalmazza. E felszólitás oly viszhangra talált, hogy több európai állam uralkodója is ajánlatokat tett a nagyurnak, lejárt miniszterei átengedésére. Végleges határozat még nem hozatott.

Hadi-hajórajunk nagyon el van foglalva, alig győzi a sok kipotytyant minisztert számüzetésbe szállitani. Szóba került még nehány uj hajót rendelni, hogy a szállitások minél gyorsabban és pontosabban eszközöltessenek.

A Kheireddin-kormány már két napja vezeti az ügyeket s ennélfogva természetes, hogy tulélte magát. Keleten a nők és kormányok hamar elvirágzanak. Abdul Hamid kijelenté, hogy a folyó évre (keresztény számitás szerint) még négy db. teljesen kész kormány-lajstroma van. Ha valamennyit el akarja intézni, természetes, hogy sietnie kell. Tétlenséget tehát senkisem hányhat a porta szemére.

Soraim zártakor kapom a hirt, hogy levelem irása közben egy miniszterium föl- és egyuttal le is lépett.

Mokány Berczi
a dombszögi kaszinóban.

— Gőzfürdő. — Niniche. —

Upre!

Mán ennél komiszabb időt, muszkába ójtott jordány burkus legyek, ha faszolnak Bosnyába az osztrák nemzeti száras csiszmáju bakancsosok.

Megalszik bennem a nömös vér; görcsbe szorul minden mócsingom. Állapot! Aszongya a jebi kilórgos, nincs ennek más orvossága mint az gőz feredő. Ott eresszem ki magambul a fölösleg erőt, gyúrassam meg a hátam, dagasztassam meg az karjaimot és sikáltassam meg az lábszáraimat, mer fővet az egíssíg.

Nem csuda az ien szigeten mint ez a Dombszög; mer aki vászon cseléd akad benne, az is mind selyem hőgyvilág, ötöztetném figefa-levélbe, oszt kergetném bele az paradicsomos kertembe.

Az igaz, hogy egész gyenerácziók erejét érzem az lágyékaimban és szeretném magam depopulálni.

Maj segitsünk rúlla oda fel.

A Tapló Ferenczet, a pihenő vinczelléremet vittem föl magamval szobalyánnak, mer mondok bába vót

az anyja, ő is jól esméri az kenyést. A Zsuzskát fogtam vóna magam mellé, de nyőt nem eresztenek bé az kan-gőzölőbe, himruhába gyugni meg nem akadt oan nadrág, akibe ez a fenekes jószág beletért vóna. Pedig a terenyeire a Zsuzska tán még különb mint a Ferencz, mer oan izmossan gengéded tapintása nincs még az országos bábának se.

Hát csak szurjuk ki az szemérmetesség adaját és érjük be Tapló Ferenczvel.

Jó az gőz. Szinte halloma bünös bűröm pórussai hogyan nyiladoznak és szalad ki rajtok sziszegve az erő fölösleg miatt összveállott izmaimbul a köszvény. A vályogvetőim delelő kánikulai napon mindeggyütt nem izzadtak annyit dolgoztukba, mint én ott hevertembe, mikor az fa-lóczán szétterpeszkedve: az egyik lábamat Czibak, a másikat Kotormány fele nyujtottam ki. Oan jól éreztem magam, mint a harminczhárom hizóim a hig meleg sárba.

Tapló Ferenczem el nem tudott telni, hogy mien melég van itt; nyilván, aszongya, istálló van alatta? — mer nincs szaporább meleg az érő trágyánál.

Nem is tette volna le a subáját egy házér, mer aszongya ebbül az uri melegbül akar magába színi vagy két felhőnyit. No még ugy izzanni emberi állatot nem láttam. Akkora csöppek gurútak le rúlla mint egy-egy disznó-szem.

Hogy egyéb mulatsága is kerüljön, memmagyaráztam neki a feredő mindenféle tussait és egyeb spriczölő szer-

számjait. Az egyiken nagyon elejtette az állát: hogy ez, mondok, oan ugró viz, aki az emberen föfele véggig szalad, oszt árkusba a száján gyün ki. El is hitte. Mé ne hinné? Nem azé magyar tán, hogy e ne higye a bolondot?

A köröm-piszkálló német a tojalettosba kezembe nyomja a czédulát. Ma van a »*Ninis*«! Akar le se vessem az lepedőmöt, csak uszógatyát váttok, szárazat, hogy az darabhol méltóan és rangomhol illően jelenjek meg; mer azt hallom az uságbul, hogy ez afféle csuron darab, aki a legtakarosabb fürdő-kalyibákkal van beépitve, meg faintos vetkezetekkel főruházva.

Ugy is űltem bele az lózsiba, még a Szellőmre is húzattam csíkos hozedlit, ne mondják: nem tudom mi az párisi szokás?

Herausz, Kalocsa!

Élkes darab, csupa csiklandozás végges-véggig. Az Gyerőffiné tomporos honleánka vót mint Niniss, még peig dufla *s*—ü, mint az szinlapon ki is volt nyomtatval. Oan bak-szag illant szét a szálában, hogy a' ffagylaltnak is brinza-ize lett tűlle. Ha a Gyerőffinét níztem, a kerekdombi puszta jutott eszembe; ha meg a szálába gyugtam ki az órrom, azt hittem Kecskeméten vagyok, vagy Gedellőn, meg hogy minden férfit Gedának hínak benne. Ugy ágaskodott az a sok öreg és fiatal, mintha valamennyi bak-huszár lett volna, vagy akarna lenni. Csak a Bogyó Pista komám hibádzott a diszes társaságbul.

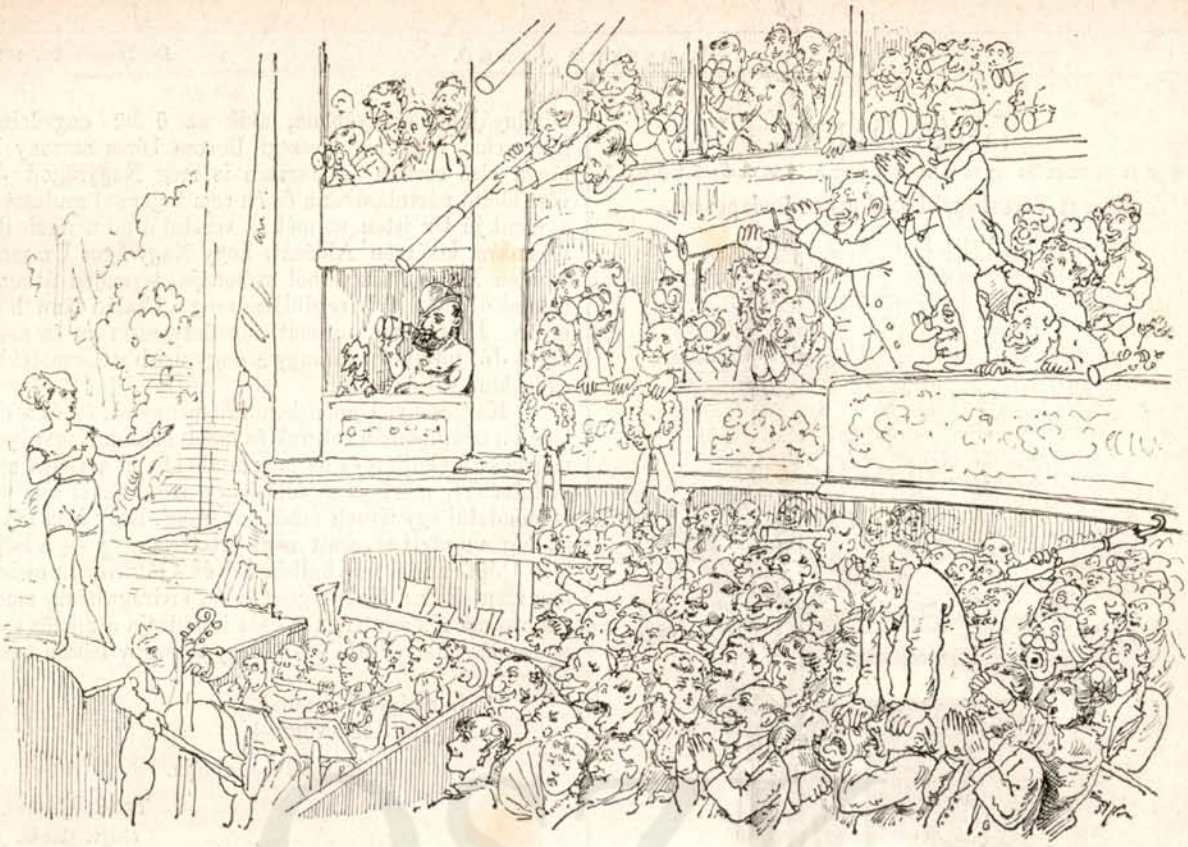

Hamis annak az Gyerőffinének nem csak a zuzája, de a vádlija, meg az ineklése is, mer ez igy tartozik hozzá az rolléhoz. A nótáit mind nekem mondta; értelmes Szellőm szűkölt is az vallomásaitul.

Mikor az firhang szemérmetössen ráborút az első fölvonyás aktussára, akibe heös f ő f o g á s s a l jádzottak: kigyütt elejibe a fő-bódvasli, a rendező, Lukácsy,

hogy megköszönje az n. é. publikumnak, amér nem hunyt szemet a mívészetre.

A kapu jelőtt ott strázsát a Tapló Ferencz a déczbundámmal, mer hideg vót. Szinte kűvé meredt a fagyon. Szóllok hozzá, nem felel. Ekkicsit pofon ütöm, hát a füle oan kemény vót, hogy letörött, oszt a lábam elejibe esett; csak ugy pöngött! Ejnye már no! A közel Rókusba vitettem, ahun fölengedt a boldogtalan. Hát a dologba a' vót, hogy ő meg puczéron nízte a legfőső emeletrül a darabot, mer azt tudta: ez a regula. Darab után, hogy el ne tévesszen, leszaladt és a sarkon lesett. Ami meleget a gőz-feredőben megtakaritott, azt mind magára eresztette, de hijjába.

Még a rókusbeli kilórgosok fölengesztelték, a fülit meg visszajolvasztották a tüvire: addég abba a jó meleg buvókába vettem magam és addig szóllaltattam a csöndest, még valamennyőkről lejolvasztottam a gunyát, hogy akar mingyár jádzhátták volna a Nininccset.

Csakis legkülönb opera az a csöndes!

Műfordítások.

A young Cat it was or a Rat-Carley.
A fiatal Kati vas óra Rát Károlyé.

*

Hallowing is also courting.=Hálóing is alsó kurta ing.

*

Poeta fingit=A költő sóhajt.

TOJÁS DÁNIEL

ispánnak gazdasági tudósitásai

Ngysgs Vöröshegyi Dávid urhoz Budapesten.

P^a^ Gecsér, Détzember 25.

Nagyságos Uram!
Kegyes Jól tevőm!

Az Üdő keményebbre fordult, fagyos a Föld, ugy hogy az Ökreinknek a talpaik a munkába némi nemüleg meg fáyultak — a béresek lábánn meg fagy bütykő támadt, a mi a szegény szarvas marháinkra egy kis hátráltatás lészen. Hanem örvendjünk a meg lévő jónak — a vetéseket hó fedi, ugy tetczik mint ha daykállná, őrizgetné és szeretettel takargatná bé a Nemesi Birtokunkat.

Az Esztendő imé a végére jár elis készitettem a Számadásaimat, összve is vágnak ugy hogy magam sem hittem volna és mármost nyilt homlokkal nézek szeme közé a Világnak, mert nehézz egy gazda tisztnek megbirkózni az erényességgel akkor, a mikor az urasági szép malacz a gazda tiszt koczája alá szalad mert ennek jobb a teyje — vagy mikor a szép bárány legelészés közbenn a tiszt konyhájában el tévelyeg — mert a tiszti barom finak is csak kell élni, mikor egy egy csekély buza ocsu söpredék szivessen kinálkozik.

Kötelesség szerüen hálás Köszönetemet kell ki nyilváníttanom ama bötsös Grácziákért amellyekben engem és családomat részesíteni méltóztatott és habár az Vidékbeli nagy Urak közzül sokan hévogatnak és csalogatnak, de én az illyen dütső helyet el nem hagyok könnyelmüen és hü maradok az én Nagyságos uramhoz gazdámhoz, kegyes Jól tevőmhöz, el nem hagyom már azért sem mert tudom, hogy atyai érzésekkel viseltetik mindnyájunk erányábann, akik az ő hü engedelmes gyermekei vagyunk Keszegi Borcsa béres asszony kis lánya első sorban — tartson is meg Nagyságod Jövőre méltó pártolásábann és én sem fogom el mulasztani a szent jó Ur isten szemét rá vezetni a mi nemesi Birtokunkra, kikérvén Áldását, hogy Nagyságos Uramnak minden Holdon tiz köböl gabonája teremjen átlag, a nemesi diplomája is rezdüljön meg a Család fánn hogy jövőre Méltóságos uramat köszönthessem az én nagyságos Jól tevőmben és hogy a nagy uri hiní csemetékbűl egyenkint váljék követ.

Karácsonyi Ünnepeken valamennyien, én és a cselédek a templomban voltunk és imádkoztunk Nagyságodnak hosszu életjiért és ha meg találna halni a Lelke nyugodalmáért, mert az se fölösleges, a saktérrel akartam is mondatni egy izraeli misét azt üzené, hogy nem m i s e az hanem m o j s e, amit nem értettem meg — a hátra levő Üdőt az idei friss kolbásznak és a jó savanyu uj bornak szenteltük a Nagyságos Család kivirágzására, amely magzatkák réz szinü fürtös haja is mutatja a nömös származandást, akivel öröklök a Nagy Asszony hószin kezeit csókolva

Nagyságos Uramnak
Kegyes Jól tevőmnek

alázatos hű szolgája.

TOJÁS DÁNIEL
oklev. Gazda.

VIDÉKI TROMBITA.

Tiszaháta, deczemberben.

TEKINTETES szerkesztő ur!
Ha e versem szemet nem szur
Azt hiszem hogy kiadhatja —
Im a versem foglalatja:

»Dolegatyus bus hon atyja
Hej az órrát lelóggatja,
Mert a berlini mandátum
Neki vajmi gyászos dátum.

Ámde azért egy Andrássyt
Az ilyen baj meg nem másit.
Ha kilép is pártból Vármány,
Szilárdul áll Tisza Ká mány.

Körülötte a hü gárda;
S ha sprengolja is petárda:
Majd csak akad valami luk.
Kibuj azon hü mameluk.«

PÁLY.

Börzeviczy W. M. élczei.

Hogy a karácsonyi békeünnepet semmi által ne zavarják, a nagy hatalmak Sylveszterig halasztották el a kedvelt ólom-öntést. *(Gott, wie betrübt!)*

*

Nincsen szebb a német rimnél.

Das Land des Emirs, wer erobert's?
Das Echo nennt den Namen: „Roberts."

(Sehr feun!)

*

Ha »Ninische« előadását a népszinházban is letiltják, egy kitünő expedienssel lépek föl: hogy t. i. nyáron a városi uszodában »mit vertheilten Schwimmhosen« adják elő. *(Geustreuch!)*

*

A nők már olyan mélyen decolletálják magukat, hogy a köldököt brochenak használják. *(Pszszszsz!...)*

*

A megkoppasztott berlini opera-kedvelők a mult héten igy jajgattak: »*Quousque tandem abutere* ***Adelina Patti****entia nostra?*« *(Gewalt!)*

*

Már a példabeszédnek sincs igaza. Az a T'Kint nagy tolvaj volt, mégis bezárták. *(Gelungen!)*

*

Olvasom, hogy Nedzsib basát, az udvari fő-zenegazgatót, palota-ármányokban való részessége miatt a zultán elcsukatta. Furcsa! — másutt meg kitüntetést kap a zenész — ha tüzzel játszik. *(Auf Ehre prächtig!)*

Mmmmh!...

A *„Borsszem Jankó"* Mikulást kapott kriszkindlibe.

SZÉPITÉS.

A zultán, eddigi kedvenczét, Mahmut-Damad basát számüzvén, Tripoli di Barbari kormányzójának nevezte ki. Ha ez is »kinevezés«, akkor nem sokára a kegyvesztett ministert, kinevezvén öt »fő-foglárnak«, bezárják; vagy, hogy a »kellemetlen láb-izzadást« lemulassznak róla, a talpára 50 botot kennek; vagy, hogy »adómentességet« biztositsanak neki, a vagyonát foglalják le; vagy pedig — végül — hogy »tengeri levegőt« szivjon, bele dobják a Boszporusba.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

P—ly. Bárha egyéb van most napirenden, de egyes jó részeit most is kiadjuk. — **Böngész.** Nem különbözik a többitől. Ujat kérünk e téren is. — **R. Béla.** A Rákossal körülbelől egyvivásu az ön adomája, melyet »élcznek« küldött be. — **N. M.** *(Ptrsn.)* Köszönet. Hasznát vesszük. Az ilyen ránk tukmált nagyságokat mentől előbb le köll ráznunk. Azt hisszük, az az egy mutató meg fogja tenni hatását. — **Kis G.** Szép példány. Be fogjuk mutatni. — **S. S.** *(S.)* Nincs hatalmunkban kivánságának eleget tenni.— **Előfiz.** *(Adony.)* Hogy az előfizetési napi parancson nincs ott öreg Spitzig Iczig? A figyelmes olvasó észrevehette, hogy ez a derék hazafi és családapa apránként visszavonult a magán életbe. Hiszen ő ugyis csak ideig óráig szegődött a »B. Jankóhoz«. Főczélja volt a zsidók egyenjogusága mellett küzdeni; ezt emberül, sőt vitézül tette. S most, hogy elérte a nagy czélt, még csak azt óhajtja, hogy társadalmi uton is meglegyen az egyenlőség. Ha néha be-beszól hozzánk, természetes, hogy szivesen fogadjuk s rögtön meg is kináljuk helylyel. De ha valami nyomja a szivét, megsugja inkább a sógorának, a Seiffensteiner Salamonnak, a bótosnak a három dabotczából. Hogy az ármádiában a Sp. I. zsidó helyén ott áll az agár: erre Berczi barátunk csak asszongya hogy »egy kutya.« —**K.** *(Gyn.)* Mulatságosak. De a nagy közönségnek csak kommentárral mutathatnók be. — **Bó—ch.** Valamennyit ismerjük. Az a vallomás meg pláne benne van a »Spiczig Iczig 1867-ki naptárában.« Ne csak jót, de ujat is küldjön.

Ez a nélkülözhetetlen

BIBLIA

felnőtt apák

szamára

épen most jelent meg a

4-dik kiadásban

Ára

1 bitang flóres.

Ára 1 frt.

Egy forint 5 krnak előleges (postautalvánnyal való) beküldése után a naptár bérmentve küldetik meg.

HADÜZENET.

Ám szerezzenek mások békét, én harczot üzenek és háborut!

Vitézlő seregem élén neki rontok az ósdi bástyáknak, a modern légváraknak! Nyelvem élére hányom őrségét, röppentyüimmel lepörkölöm az előitéletet s fölgyújtom a kétkedő kedvet.

Régi harczi szózatom ez — s tizenegyéves diadalmas hadjáratom alatt egyszer sem volt okom más riadót fúni.

Utánam, vitézek!

Előre, közönség!

BORSSZEM JANKÓ
viczézlő generális.

1879-re Január 1-vel uj előfizetést nyitunk a »*Borsszem Jankó*«-ra.

A „BORSSZEM JANKÓ" előfizetési ára:

Negyedévre . . . . . 2 frt.
Félévre . . . . . 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megujitását kérjük, hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

Budapest, 1878. deczemberben.

A „Borsszem Jankó" kiadó-hivatala
Barátok-tere, »Athenaum«-épület.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

HIRDETESEK.

Idült vagy kezdetleges titkos betegségeket

és

tehetetlenséget,

hasonszenvi gyógymód szerint fényes sikerrel gyógyit

Dr. Ernszt L., hasonszenvi orvos.

Pesten, két sas-utcza 24. sz. II. emelet, bemenet a léposőn.

Rendelési idő délelőtt 9—12 délután 1—4 óráig.

E betegségek gyakran a végső, hogy azonnali eredmény éressék el, a legkönnyelmübb módon nagy adag jód és kénesővel kezeltetnek. Az igy gyógyultak azonban a legborzasztóbb utóbajoktól tá madtatnak meg, annyira, hogy a könnyelmü gyógykezelés miatt kétségbe vénségükig szenvednek. Ily veszélyek ellen menedéket nyújt a hasonszenvi gyógymód, mert nemcsak a legrégibb bajokat meggyógyitja, de hatása oly jótékony, hogy utóbajoktól félni nem kell. Az életrend oly egyszerü, hogy mindenkitől megtartható.

Levélileg is eszközöltetik rendelés.

A hires és hasznos könyv „ÖNSEGÉLY" czimmel, minden könyvkereskedésben kapható. — Ára 2 frt.

Erfolgam IX. Jahrgang. — Nr. 227 sz. — Budapest, 1879. Januar 1 én.

MERCUR.

Hiteles sorsolási tudósító

Elő fizethetni: BUD PESTEN, dorotya utcza 12. sz. Vidéken pótolva van Syal Be menetesen háznál küldve vagy ösztu utján egy egész évre 2 frt.

Hirdetések legjutányosabb áron számittatnak.

osztrák-magyar és külföldi sorsjegyekről, kisorsolandó állam- és magán-kölcsönökről, vasuti-, gőzhajózási- és ipar-részvényekről, elsőbbségi kötvényekről, zálog levelekről stb. stb. Szakirat bank-, pénz- és vasuti ügyekről.

Authentischer Verlosungs-Anzeiger von fünf reichlich-ungarischen und ausländischen Lotterie-Anlehen, verlosbaren Staats- und Prämien-Obligationen, Eisenbahn-, Dampfschiff- und Industrie-Aktien und Prioritäts-Obligationen, Prandbriefen etc. etc.

Zeitschrift für Bank-, Finanz u. Eisenbahnwesen.

Has prisumerit: BUD PESTI, Dorotheagasse Nr. 12. Von ausserhalb mittelst Postanweisung Franco ins Haus oder mit Postsendung ganzjährig 2 fl.

Inserate werden billigst berechnet

Előfizetési felhivás

1879 január 1-jén egy uj egész évi előfizetést nyitunk a

= kilenczedik = évfolyamra

A Mercur magyar-német szövegben havonkint 3—4-szer jelenik meg, sűrüleg gyakrabban is, és pedig közvetlen minden jelentékenyebb húzás után, könnyen érthető és czélszerű tabellás áttekintésel közöl a tiltos húzási-jegyzékeket, továbbá a hátralékokat t. i. a kisorolt de még ki nem vett nyereményeket, ennél fogva a sorsjegy-birtokosra nézve nélkülözhetlen közlöny.

Előfizetési ár házhoz hordva vagy postaután egy egész évre 2 ft.

A „MERCUR" kiadóhivatala Dorottya-utcza 12. sz. a BUDAPEST

Pränumerationseinladung

Mit 1. Jänner 1879 eröffnen wir ein neues ganzjähriges Abonnement auf den

= neunten = Jahrgang

Der Mercur erscheint in ungarisch-deutschem Text 3—4-mal monatlich, erforderlichen Falles auch öfter u. s. unmittelbar nach jeder bedeutenden Ziehung; derselbe bringt mit leichtfasslicher Kürze, zweckmässiger und übersichtlicher Tabelle die authentischen Ziehungslisten, sowie auch die Restanten, d. h. die gezogenen und nicht behobenen Treffer, ist daher für das Effekten besitzende Publikum ein unentbehrliches Organ.

Abonnementspreis ins Haus gest. od. mit Post. ganzjährlich 2 fl.

Administration des „MERCUR" Dorotheagasse Nr. 12.